

Stat er nødt til at holde dels af Hensyn til Indlandets Forhold, dels af Hensyn til en Garanti, som man maa kunne stille for at haandhæve sin neutrale Stilling, tror jeg, man vilde blive betragtet med de gunstigste Bine af dem, der ellers kunde være farlige for vor Selvstændighed og vor udelte Bestaaen. Jeg har ikke i Udvalget faaet nogen Støtte for denne Betragtning. Det er mig ikke bekendt, hvad det er, der er Marsag til, at man i det Hele taget ikke er gaaet videre med Besparelsesforslag, end sket er med Hensyn til de ordinære Udgifter til Væbningsvæsenet, men jeg kan tænke mig — og det forekommer mig ogsaa at være antyd — at det væsentlig er af Hensyn til, at Hærloven i dette Dreblik foreligger til Revision. Dette kan imidlertid ikke være det Afgjørende for mig, thi det forekommer mig, at vi ere nødt til ved enhver Finantslovs Behandling at tage Hensyn til, hvad der er det Hensigtsmæssigste under de givne Forhold, men ikke til, hvad der under helt andre Forhold, da Kombinationerne og Forholdene i hele Europa vare ganske anderledes, end de nu ere, blev vedtaget som det, der skulde være det Ordinare for hele vort Væbningsvæsens Indretning. Man kunde komme i den forfærdeligste Stilling, naar man i den Grad skulde være behersket af en given Lov, som ikke har kunnet tage Hensyn til senere indtraadte Begivenheder, hvis man ikke havde den Myndighed gennem Finantsloven at kunne tage de Bestemmelser, som svarede til Nutidens Krav. Jeg har i Dvrigt hørt ved de Forhandlinger, som have fundet Sted i Udvalget, hvad tillige ses af selve Betænkningen, at Udvalget ikke principmæssig af Hensyn hertil har afholdt sig fra at stille yderlige Forslag, idet der nemlig er et andet Punkt, hvorved Udvalgets Flertal har forbeholdt sig til tredje Behandling at stille et Forslag om Regtelsen af en Bevilling, der maatte gives, hvis man absolut vilde holde sig til de gjældende Love. Jeg siger her til det forbeholdte Forslag om en Nedsettelse af Krigstoldskatten, der jo ligeledes støtter sig til en Lov. For mig stiller Sagen sig altsaa saaledes, at det væsentlig maa være af Hensigtsmæssighedshensyn, at man ligeoverfor den foreliggende Revision af Hærloven eller af Væbningsvæsenets Love i det Hele taget ikke er gaaet videre. Den Stilling, jeg derved er kommen til at indtage, er meget lidet opmuntrende for mig, men da det er min faste Overbevisning, at dette er et Belfærds spørgsmål for mit Fædreland, har jeg ikke villet vige tilbage for at stille Forslaget. Jeg har jo saa meget mindre kunnet betænke mig derpaa, som den nuværende Regjering selv har udtalt, at den antager, at der i lang Tid vil blive Fred i Europa. Det forekommer mig rigtigt nok, at man gjerne kan have en lille, billig Tvivl derom, men dette skal jeg lade staa hen, thi Regjeringen maa jo vide dette bedre end jeg. Endvidere har den nuværende Regjering ud-

talt, at den kun vil forsvare Landets Neutralitet, men, saavidt jeg veed, har den ikke gjort noget Skridt, hvorved den gunstigste Stilling i saa Tilfælde vilde kunne tilveiebringes, nemlig gennem en anerkjendt Neutralitet for Landet. Derfor kunne ogsaa de, som misforstaa vor Stilling paa Grund af vort store Væbningsvæsen, vedblivende have Grund til at være i denne Misforstaaelse; man ikke har berøvet dem Naafubet til at være det. Derfor maa imidlertid Ministeriet bære Ansvar, men ogsaa Rigsdagen har sit Ansvar, idet den ikke afsætter Erklæringer angaaende vor politiske Stilling, skjøndt man staa overfor et Ministerium, om hvilket man dog ikke synes at have Grund til at antage, at dets Ansvarer stemme med det herværende sædvanlige Flertal. Saaledes som Sagen nu ligger for, bestaar det Skridt, jeg har gjort, deri, at jeg foreslaar en midlertidig Besparelse i det kommende Finantsaar, idet jeg nok indser, at det ikke lader sig gjøre fra et enkelt Medlems Side at stille Forslag om fremtidige Udgifter, svarende til fremtidige Forhold. Spørgsmaalet i sin Almindelighed vil jo komme til at ligge for under Behandlingen af Hærloven, hvorved man vil kunne stille sine Forslag om, hvad man mener bør være det Normale efter vort Lands hele Stilling. Idet jeg nu har udtalt dette Par Ord angaaende det Standpunkt, hvorfra jeg har stillet mine Forslag, skal jeg tillade mig yderligere at udtale nogle Ord derom. Den Hærlov, vi nu have, er jo gaaet i yderlig Detail med Hensyn til Bestemmelserne om Indkaldelsen af Mandskab, dets Fordeling, Ovelsøstidene osv., den er kort sagt gaaet i en saadan Detail, at man i højeste Grad er bunden derved, og at det saa at sige er fuldstændig umuligt at tilveiebringe nogen væsentlig Besparelse, saalænge Lovens Bestemmelser staa uanfægtede. Det er altsaa en Selvfølge, at det, naar jeg vilde stille Forslag til midlertidige Besparelser, var nødvendigt tillige at foreslaa en Suspension af de Bestemmelser i Hærloven, der træde hindrende veien derfor, og det er det, jeg har tilladt mig at gjøre i den Anmærkning, der findes nedenunder mit Forslag under Nr. 65. I dette Stykke kan jeg, efter hvad jeg sagde før, ikke være i principiel Uoverensstemmelse med det Flertal, som har forbeholdt sig at stille Forslag om Krigsstattoldens Ophør paa flere Punkter. Hvad de enkelte Bestemmelser angaar, ere de jo foreslaaede fra en Lægmands Standpunkt. Det er yderlig vanskeligt for mig at stille saadanne Forslag, der ere absolut rigtige og absolut fornødne. Skulde der imidlertid vise sig et Flertal for min Betragtning, ville de nødvendige Rettelser jo kunne opnaas til 3die Behandling, idet vi kunne være sikre paa, at den ærede Krigsminister inden den Tid vilde være nødt til at indgive sine Endringsforslag eller i alt Fald vilde være villig til at give de Oplysninger, som maatte være nødvendige, forsaavidt Thinget havde vedtaget det af mig